

IAK test bewijzen SARS-CoV-2

J. Karten

hkarten@gmail.com

1) wat is de aanleiding

Een verzoek om een advies van de minister over 'ethische en juridische voorwaarden' is geen aanleiding voor een wetsvoorstel. De inhoudelijkheid c.q. de noodzaak voor testbewijzen zou een aanleiding kunnen zijn. Dat is hier niet aan de orde en is niet gesteld, noch beargumenteerd, en de noodzaak c.q. maatschappelijke wenselijkheid is niet maatschappelijk of parlementair besproken.

Als er een verzoek van de minister komt voor advies over ethische en juridische voorwaarden voor het invoeren van rechtsdraaiende pindakaasdeksels nu de meeste mensen in Nederland rechtshandig zijn, is dat geen aanleiding om gebruik van rechtsdraaiende pindakaasdeksels in een wet vast te leggen en dit te handhaven. Alvast voorbereidend op jam en appelmoes.

Wat voor ligt is duidelijk een ministeriele wens. Mede daarom moet er eerst een breed maatschappelijk gesprek komen i.p.v. direct overgaan tot executie en invoering in verkiezingstijd. Daarom moet dit wetsvoorstel volledig van tafel. Er is geen aanleiding en er is geen reden. Er is slechts een ministeriele wens.

Het advies van de gezondheidsraad is om “de voor en nadelen af te wegen”. Niet om dit in te voeren of waar dit in te voeren. Als die afweging zou zijn dat testbewijzen voor alle voorzieningen niet wenselijk zijn of geen effect hebben, is een wet al helemaal niet nodig. Dat betekent per saldo dat het huiswerk nog niet af is, en dat er eerst een duidelijk aanleiding moet zijn die veel verder gaat dan de wens om überhaupt tot wetgeving over te gaan.

2) Wie zijn betrokken?

Minister vraagt (zie boven) vergaande bevoegdheden om, zonder aanleiding, toegang tot openbare gelegenheden, op basis van geïmpliceerd gevaar, voor anderen te kunnen ontzeggen. Het veel gebruikte veiligheidsmantra: doe het voor een ander gaat volledig mank:

- 1) Er is geen gevaar
- 2) Mensen kunnen kiezen om te vaccineren
- 3) Mensen die bewust kiezen tegen vaccinatie (eigen risico-analyse), kunnen anderen die dat wel doen niet ziek maken ... wie moet je dan beschermen?
- 4) Je bent onschuldig tot je schuld is bewezen, je hebt toegang tot de maatschappij tot je “volksgezondheid in gevaar brengt”. En dat is al geregeld in de wet. Dat heet vrijheid.

3) wat is het probleem?

Het uitgangspunt (status quo) dat de samenleving nu eenmaal is afgesloten voor de bestrijding van een virus is verkeerd. De overheid heeft grondwettelijk geen mandaat om dat te doen. De overheid heeft de wettelijke plicht om de volksgezondheid te 'bevorderen' en bovendien epidemieën zoveel mogelijk te 'voorkomen'. Beide opdrachten zijn positief en preventief. De plicht is niet reactief of beperkend. Dat doen we met elkaar en in vrijwilligheid zodat er maximale betrokkenheid en verantwoordelijkheid is. Dat heet 'samenleving'.

Het gaat dus om bevorderen en voorkomen. En het gaat om volksgezondheid en niet om virus bestrijding. Dat is een onmogelijk en niet realistisch doel. We acteren voor mensen en niet tegen virus.

Dat de overheid beperkende maatregelen heeft opgelegd en feitelijk onrechtmatige vrijheidsberoving heeft gedaan is idd een probleem. Maar dat is een probleem van een andere orde, met een heel ander krachtenveld. Een praktisch onderliggend probleem is dat dezelfde overheid (met partijen) jaren beleid heeft gevoerd wat voor een beperking in zorg capaciteit heeft gezorgd waardoor men nu de maatregelen passend vond voor het bestrijden van een infectieziekte, wat feitelijk doelde op voorkomen van overbelasting van het zorgsysteem (flattent he curve). Dat er in meer dan een jaar tijd nauwelijks of geen capaciteit is toegevoegd is een bestuurlijke c.q. ondernemers keuze.

Verder heeft 98% van de bevolking geen last van het virus en is de risicogroep bekend en gevaccineerd. En we weten grosso modo hoe het ziekteverloop is. Het argument "elk leven telt" heeft geen ethisch draagvlak en kan zeker niet specifiek voor alleen deze infectieziekte worden gebruikt, het leven is eindig. We hebben onze zorg zo ingericht dat mensen vredig (ook en juist als ze getroffen worden door ziekte) kunnen sterven.

Er is geen enkele reden meer om de samenleving op slot te houden. Die was er al niet half januari, maar die is met een vermeende Britse variant dreiging van tafel gehaald, terwijl er meer dan voldoende informatie uit de UK voorhanden was om dat betrouwbaar vast te stellen. Dat wordt in het volgende punt verder uitgewerkt.

4) wat is het doel?

Ondanks het bovenstaande, moet bij het doel om de samenleving weer open te laten gaan (na vermeend gevaar) een risicoanalyse gedaan worden. Niet in de laatste plaats om de veiligheidsnorm weer terug te brengen in Nederland.

98% van de bevolking heeft geen last van het virus. 1.5% heeft klachten en 0.5% maakt kans om specifieke ziekenhuis/verzorghuis zorg nodig te hebben. Nederland kent 17M inwoners. Er hebben tot nu toe naar schatting (uit het dashboard) tussen de 50K en 60K mensen in het ziekenhuis gelegen. De risicogroep is gevaccineerd. 0.5% van 17M is 85K mensen. Ik heb de verzorgthuizen nog niet meegerekend, en denk dat we er zo'n beetje door zijn. Verder mogen we aannemen dat dat de verspreiding van het virus normaal verdeeld is, zodat bij 60K/85K 70% van Nederland met het virus in aanraking is gekomen en immuun is, of er geen last van heeft zodat er geen immuunreactie is

opgetreden en dus geen virus verspreidt. Er is dus ruimschoots (en eindelijk) sprake van groepsimmunitet met als extra veiligheid de vaccinatie van ouderen en de risicogroep.

Daarmee is de infectieziekte endemisch en volgt het seizoenpatroon van het griepvirus en de andere SARS-virussen die al langer in Nederland waren en die voor cross-immunitet hebben gezorgd (dat loopt parallel aan het voorgaande).

Qua werkelijk risico is het dus niet nodig om de samenleving nog langer op slot te houden. Voorkomen van zorgbelasting is gezien de cijfers en het seizoen ook geen onderwerp.

We hebben geen test-bewijzen en geen wet nodig. De tijd heeft zijn werk gedaan. Alle maatregelen (en wetten) kunnen worden teruggedraaid ondersteund door een brede campagne dat Nederland een veilig land is en we ons nu volledig kunnen richten op de plichten bevorderen en voorkomen.

Als het doel is om de samenleving open te doen, dan kan dat NU. Als het doel is om een controlesysteem te bouwen op basis van omgekeerde bewijslast van gezondheid (lees: niet besmettelijkheid op basis van een arbitraire test) dan is het middel het doel.

5) wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

De overheid (Nederland) moet zich niet bezighouden met virusbestrijding. Dat is een onbereikbaar doel. De overheid is verplicht zich bezig te houden met het 'bevorderen' van de volksgezondheid. De focus ligt verkeerd alsof het negatieve het positieve impliceert. Het virus laat zich niet verwijderen. Het is dusdanig geconstrueerd dat het co-existeert. Het enige wat we in Nederland kunnen doen is ons maximaal inzetten om de gezondste bevolking in de wereld te zijn. Dan zijn we overal welkom.

Als we werkelijk gezondheid willen 'afdwingen' en beschermen met overheidsmaatregelen, dan MOET iedereen verplicht sporten, dan heeft iedereen een verplicht voedingsschema, dan wordt roken verboden, heeft iedereen een alcohol quotum en wordt alles netjes bijgehouden in een app die bij een te grote afwijking resulteert in twee weken gezondheidscamp omdat we het voor en met elkaar doen. Als je iemand ziet die met de app sjoemelt. Geef die dan (voor zijn eigen bestwil) aan. En als iemand 2 weken achter elkaar een te lage lifestyle-score heeft mag hij niet in publieke of door de overheid aangewezen plaatsen komen of op bepaalde tijdstippen niet naar buiten. Alleen dan houden we 'elkaar' gezond.

Klinkt als een karikatuur, maar dit is precies de overheidshouding die nu wordt getoond onder de vlag "laten we er met elkaar alles aan doen zodat de samenleving weer open kan". Terwijl de samenleving al prima open kan. Zie punt 4. Er is geen rechtvaardiging van een overheidsinterventie. Mondkapjes helpen niet, avondklok helpt niet en verplicht testen helpen niet tegen het virus. Het wekt alleen de suggestie van voortdurende onveiligheid met als gevolg ondermijning van de volksgezondheid. Gezond leven helpt wel. En bevorderen (o.a. weerstand verhogen) is nu juist de plicht van de overheid.

6) wat is het best instrument?

Bij deze vraag staan wel woorden, maar geen antwoord op de vraag. Dat suggereert dat er geen alternatief is overwogen. Dat sluit ook aan bij de 1) 'aanleiding'. De aanleiding is n.l. de wens van de minister, die daarmee de trein laat rijden om verregaande controle wetgeving in te voeren die een 'geen gevaar' bewijs vragen als toegangsnorm voor publieke ruimtes. Hetzelfde zou kunnen gelden voor mensen met een psychische aandoening, of mensen die bepaalde denkbeelden hebben die zouden kunnen leiden tot een gewelduitbarsting in publieke ruimtes. Deze vorm van discriminatie en uitsluiting op basis van overtuiging, aandoening of levenskeuzes zonder dat er een direct gevaar dreigt voor de volksgezondheid in brede zin is niet acceptabel en niet zorgvuldig doordacht.

We hebben een gezonde bevolking, we hebben alle kansen en middelen om dat nog verder te verbeteren en we hebben een goed zorgsysteem (met op dit moment beleidsmatige capaciteitskrapte). We zijn over de 2e piek heen, en de geschiedenis leert dat het daarbij blijft. De getallen geven aan dat er groepsimmunititeit is. Dat de regering/politiek nog slappe knieën of andere motieven heeft doet niet ter zake. Het beste instrument is om alle maatregelen te stoppen. We zijn er doorheen. Platter wordt de curve niet.

7) wat zijn de gevolgen.

De testbewijzen dragen niets bij aan welk positief doel wat wordt genoemd. Dat is een verkeerde voorstelling van zaken. Het opendoen van de maatschappij wel. De koppeling van welzijn aan testbewijzen is arbitrair en onjuist. Opdoen zonder testbewijs geeft hetzelfde resultaat. Veiligheid aanreiken kan met eenvoudige communicatie.

De gevolgen van de invoering van testbewijzen zijn juist sterk negatief. Het geeft een voortdurende imprint van het feit dat jij of iemand anders een potentieel gevaar bent of een bedreiging vormt voor iemands gezondheid.

Dat is vernietigend voor een samenleving. Kinderen/jongeren worden gevormd in een maatschappij waarbij onbevangen met elkaar omgaan wordt bepaald door het hebben van een (specifiek) "gezondheidsbewijs". Als je positief test, word je (letterlijk) afgezonderd en je hoort er pas weer bij als je kunt bewijzen dat je 'geen gevaar' meer bent.

Dit aspect van een ontwrichte samenleving is op geen enkel moment besproken met experts of in maatschappelijk verband. Wat betekent dit en willen we dit in Nederland. Daarbij is er geen urgentie voor een dergelijk systeem (als we dat al zouden willen). Als het paradigma voor zorg omslaat naar focus op infectieziektes, zijn er andere en betere methodes om mensen te helpen zich te wapenen en leren leven met deze ziektes die niet zullen verdwijnen.

Een (digitaal) gezondheidspaspoort met controle op beweging en restricties op toegang vraagt een breder gesprek en een meer zorgvuldige afweging dan de wens van een afgetreden minister in verkiezingstijd.